

که خلکو ته د دوی د ادعا سره سم ورکول کېدی، نو ځینو سړیو به په نورو د مال او وینې دعوو کې وه، خو په دعوو کې د ثبوت وړاندې کول دي او قسم په هغه چا دی چې انکار کوي

له ابن عباس -رضي الله عنهما- نه روایت دی، چې د الله رسول -صلى الله عليه وسلم- فرمایلي: "که خلکو ته د دوی د ادعا سره سم ورکول کېدی، نو ځینو سړیو به په نورو د مال او وینې دعوو کې وه، خو په دعوو کې د ثبوت وړاندې کول دي او قسم په هغه چا دی چې انکار کوي [حسن] [البیهقي او نورو همداسې روایت کړی دی، او یوه برخه یې په صحیحینو کې ده]

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي چې که چېرته خلکو ته په تشې دعوې کولو یو څه ورکول کېدی؛ پرته لدې چې ثبوت وړاندې کړي او یا قرائن شتون ولري؛ نو ځینو خلکو به په نورو د مال او وینې دعوو کې وه، خو اصل دا دی چې څوک دعوو کوي نو پر هغه د هغه څیز د لاسته راوړلو لپاره د ثبوت وړاندې کول دي او که چېرته ثبوت ونه لري، نو دوسیه (قضیه) مدعی علیه ته وړاندې کېږي، که هغه ترې انکار وکړ، نو قسم به خوري او براءت به حاصلوي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/66532>

